

specifikace: věcná příslušnost okresních soudů k žalobě o nároku na vydání bezdůvodného obohacení, který se opírá o tvrzení neplatnosti postupní smlouvy stran pohledávky na vrácení příplatku mimo základní kapitál.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

Ncp 124/2020

žalobkyně: **KR Holding s.r.o.**, IČO 07697899
sídlem Štěpánská 1742/27, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Stanislavem Polenou
sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ing. R.S.**
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Vymazalem
sídlem Wellnerova 1322/3, 779 00 Olomouc

o zaplacení 1 209 119 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 26 C 192/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 2 (dále jen „předkládající soud“) dne 6. 9. 2019 domáhá po žalovaném zaplacení částky 1 209 119 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím, a to jako peněžního ekvivalentu bezdůvodného obohacení, jehož se mělo žalovanému na úkor žalobkyně dostat tím, že mu žalobkyní byla vyplacena částka 1 209 119 Kč, a to podle smlouvy o postoupení nároku na vrácení příplatku mimo základní kapitál, jež měla být sjednána mezi žalobkyní jako postupníkem a žalovaným jako postupitelem dne 3. 1. 2019, ovšem podle názoru žalobkyně (z důvodů žalobkyní blíže specifikovaných), nebyla uzavřena platně. Žalobkyně současně dodala, že z důvodu právní jistoty od příslušné postupní smlouvy odstoupila dopisem ze dne 18. 3. 2019.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) bez dalšího s tím, že „v daném případě podává žalobkyně návrh na zaplacení částky Kč 1 209 119 představující příplatek mimo základní kapitál“, přičemž „nelze dovodit věcnou příslušnost zdejšího soudu dle ustanovení § 9 odst. 2 písm. e)“.

3. Žalobkyně k výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) podrobně argumentovala ve prospěch závěru, že žalovaná jistina 1 209 119 Kč představuje bezdůvodné obohacení žalovaného na úkor žalobkyně, a nikoliv příplatek mimo základní kapitál. Jelikož nelze dovodit věcnou příslušnost soudu podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., a ani podle jiného písmena uvedeného odstavce, je podle názoru žalobkyně dána věcná i místní příslušnost předkládajícího soudu.
4. Rovněž žalovaný vyjádřil přesvědčení, že předkládající soud je soudem věcně i místně příslušným, a to s ohledem na skutečnost, že předmětem řízení je spor o vydání bezdůvodného obohacení - vrácení úplaty z postupní smlouvy, což vyplývá ze žaloby samotné, a nikoliv samotný příplatek mimo základní kapitál. K odkazu předkládajícího soudu na § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. žalovaný poznamenal, že uvedené ustanovení se vztahuje na spory mezi společníky obchodní korporace, přičemž žalobkyně se žalovaným nikdy společně společníky příslušné společnosti, které se příslušný příplatek týkal, nebyli, když žalovaný svůj podíl na žalobkyni převedl, a tak zatímco žalovaný byl dne 6. 2. 2019 z obchodního rejstříku vymazán, žalobkyně byla v tento den do rejstříku zapsána.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.
7. Jak v odstavci 1. odůvodnění konstatováno, žalobkyně svou žalobu (jejíž obsah vymezuje předmět sporu, který je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení – viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10), respektive svůj žalobní požadavek, odvíjí od tvrzení o rozhodujících skutečnostech, na podkladě nichž dospívá předně k závěru o neplatnosti příslušné postupní smlouvy, případně k závěru o zániku vztahu založeného takovou smlouvou odstoupením, a následně k závěru o vzniku korespondujícího práva žalobkyně na vydání částky odpovídající bezdůvodnému obohacení na straně žalovaného, jež mělo spočívat v přijetí úplaty za postoupení nároku na vrácení příplatku mimo základní kapitál vztahujícího se k příslušné obchodní společnosti.
8. S ohledem na právě popsany předmět řízení je zřejmé, že žalobkyně nepodává „návrh na zaplacení částky Kč 1 209 119 představující příplatek mimo základní kapitál“ (jak bez dalšího nepřipadně konstatuje předkládající soud), přičemž na posuzovanou věc nedopadá nejen předkládajícím soudem zmiňovaný § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., ale ani žádné jiné speciální ustanovení zákonné povahy, které by vylučovalo aplikaci § 9 odst. 1 o. s. ř. (jež pro sporné občanské soudní řízení zakládá obecně věcnou příslušnost okresních soudů jako soudů prvního stupně) a které by naopak zakládalo věcnou příslušnost soudů krajských.
9. Proto nadřízený soud rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 17. února 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu